

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre. „ 2.—

Fél évre. . . „ 4.—

Egész évre . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.

Egy óra . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Tavaszi dal.

*Alleluja! Feltámadott az emberi rövidlátás sziklái
alá hengerelt Igazság . . . Feltámadott az Úr!*

Komoly, rejtelmeket takaró felhők az égbolton,
reménytelen csüggedés a lelkekben, — ilyen a mi háborus
tavasz-ébredésünk. Mintha a nótás madárszó is aggódó
bátortalansággal hangoznék, mintha a bimbózó, feslő rügy
is várakozó félnépséggel halogatná életrekelését.

Soha ilyen tavaszt, soha ilyen halásra-kész meg-
újhodást!

Minden teremtménye Istennek érzi, éreznie kell:
csak lassacskán, csak óvatosan, — kora fagy virágjában
el ne fojtson minden életrevalóságot, hirtelen tavaszi vihar
halálnak-halálával ne sújtson minden bimbózó megszület-
ni vágyást.

Nem haszontalan vesződés-e a fészekrakás, nem há-
látlan erőlködés-e a rügyezni kívánczóság, mikor bármely
kegyetlen pillanat könyörtelenül csendes elmúlásra der-
meszthet minden tavaszi gerjedelmet.

Úgy bizony, te Önmagadban és EGYMAGADBAN
„fenséges modern kulturember“: milyen parányi csepp-
séggé süllyedsz e barbár kort utánzó háborus indulatok
uralma idején! Annyi keresés közt elveszett a hited, hiu
kevélységedben megtagadtad Istenedet és kigúnyoltál
mindent, ami fölötted áll, ami több, tartalmasabb Önisten-
ségednél. Eldobtál magadtól mindent, ami „ősdi“, ami
hagyomány, ami tekintély, ami nem kenyér és nincs arany-
ból, amiben bizni, hinni kell, amit tisztelni lehet.

Levetkőzted az egyetlen igazi emberi tulajdont:
„a gyermek naívságot“ és felöltötted helyébe az álkultura
minden csillámló, szemfényvesztésre szánt szinpadai fel-
készültségét.

Óriásnak születél és törpévé lettél s íme a történelmi
napok ítélő-széke előtt mind-mind kicsinyebbé zsugorodsz,
amíg csak meg nem érkezel a cseppségek birodalmába,
ahol igazában otthon vagy, ahová igazában haza-értél! . . .

*Tavaszi dalt zengem, — megújhodás, feltámadás,
ifjú álmok kelése: husvét ünnepét!*

A ma nemzedéke soha eddig nem ébredt ilyen

tavasza. És ha az eddigi sablonos tavaszok, a megszo-
kottság ködén át szürkévé vált husvét-ünnepek nem kel-
tettek a ma élők lelkületében komolyabb hangulatot:
*1915. tavasza, a világháboru husvét-hete kell, hogy
ujjonnan emberivé tegye az emberiség állatiassá kopott,
devalválódott karakterét.*

Fel kell támadnia ezen a szent héten az egy örök
Istennek, a sebeitől vérző, a keresztfán értünk kiszenvedett
Mi Urunknak: Jézus Krisztusnak!

Hinnünk kell újból nekünk hitetleneknek, imádságban
elmerülnünk nekünk káromlóknak és fel kell támadnia
ujból a mi meggyötört, megalázott igaz emberi méltosá-
gunknak.

A 42-es ágyúk lövegeitől porrá silányul minden
hivséges emberi alkotás, semmivé válik a vasbeton szer-
kezet, az acéltömbök irdatlan kolosszusa, a bevehetetlennek
hirdetett erődítések sziklafala, — *de új erőre kel és meg-
vihatatlan erősséggé leszen az Isten irgalmában bizakodó,
gyermeteg naívsággal telített: Hit! . . .*

Fenn, a Kárpátok ormáin emberirtó küzdelemben
viaskodnak véreink. Nemzetek sorsa formálódik gépfegy-
verek, motorágyuk, karabély, kard és szurony, meg cson-
tos emberi öklök egymásra-törésén.

Ezek külsőségek, eszközök a harcban. *Am belül, a
lélek mély rejtekein a harcolók és az itthon aggódók
szívében minden harci fegyvernél erősebb erők küzdenek
a diadalért. . .*

*Tavaszi virradt ránk, ujjáébredés szent ünnepe:
husvét.*

*Véreim, testvéreim: nincs okunk a csüggedésre.
Megtanultunk ujonnan hinni és megtanultunk ujonnan
imádkozni. Ez a mi igaz tavaszunk, a mi ujjászüle-
tésünk. Ne féltsétek a fakadó virág gyümölcsét korai
fagytól, szent ügyünk sikerét ellenség ágyuitól.*

*Ágyudörgésen és halálra váltak utolsó sóhaján
által tör Ég felé a mi bizó, reménykedő husvétü imád-
ságunk.*

*Hozsánna az újra feltámadt Istenben-bizásnak, —
hozsánna a magyar nemzet dicsősége újra felkelő
hajnalának!*

TASS HUBA.

Szalámit, sajtot, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-
sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb
minőségben jutányos árban ajánl

Gruber János

csemegekereskedő

Magyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám.

Mi a teendőnk?

Dr. Prohászka püspök körlevele a szociális missziói társulat tagjaihoz.*)

Mikor a pusztában bujdosó Hágárnak kifogyott tömlőjéből a vize s zsákjából a kenyere, akkor egy fa alá tette le gyermekét, maga pedig egy kézijlövésnyire elment tőle, mondván: nem nézhetem haldokló gyermekemet. Gondolom, sok ember van most így, mikor pusztul körülöttünk az élet, elsötétedik a látóhatár s szaporodik az inség, mintha csak kedvük volna elvonulni, vagy kétségbeesve a világot a halál s a nyomor prédájául odadobni s azt gondolni: nem lehet itt ugysem igazi jót tenni, hát hagyjuk, vonuljunk el s lehetőleg ne gondoljunk rá.

De hát Hágár viselkedésével nem bizonyult igazi jó anyának s mi sem mutatkoznánk be igazi Isten-gyermekeinek, ha a világ bajaival szemben lemondólag gondolkodnánk: kérdés tehát, hogy e nehéz időkben miképp viselkedjünk? E részben akarnék két jó gyakorlatot ajánlani.

Az egyik egy nagy belső tette vonatkozik azoknak a zsoldtáros szavaknak értelmében: „menvén mentek és sirtak, elvetvén magvaikat, megjövének pedig örvendezéssel, jönnek s hozzák kévéiket”. (Zsolt. 125, 5.) Ez a mi belső magatartásunk a nehéz időkben.

Lujza, porosz királyné azt mondta erről a Zsoltárról, hogy ez olyan, mintha valaki könnyezve Alleluját énekelne: mintha a hála csendes, zengzetes Allelujája csengne ott a szive mélyén szenvedéseiben is. Akik így éreznek, azok bár sirva vetnek, vigadozva fognak aratni. Száz évvel ezelőtt is így volt. Akkor is nagy szenvedéseken s megpróbáltatásokon mentek át apáink, de akik biztak s folyton biztak, azok győztek. Most is nagy hajkon visz s vezet át az Ur, a háboru lángostora

*) E társulatot legközelebb ismertetni fogjuk.

suhog fölöttünk: de a bizó lelkeket e bajok nem szakítják el a jóban, az Istenben való hittől, hanem ellenkezőleg odavezetik. Világos előttünk, hogy nem a rossz, nem a bűné a győzelem, hanem a jóé. Csak ki kell azt várni. Sirunk, ha arra gondolunk, hogy még oly messze van: de ugyanakkor a folyton felénk közeledőnek Alleluját éneklünk. Ő jön, közeledik: sokan imádkoznak már, kik eddig nem tették, — sokan észlelik, hogy a lélek erői nélkül célt nem érünk s végre is elhiszik, hogy e sok bajon s szenvedésen át rányitunk a lélektisztulásra, a megújulásra s az istenes életre! Ah, ettől azután mosoly derül a könnyező szemben is!

A másik tettet, melyre rá kell szánunk magunkat, nem bensőnkben, hanem a külvilágban kell véghezvinnünk. Erre nézve is azt mondom: ne fordítsuk el szemünket a minket környékező rossztól s ne forduljunk el a világ sok s nagy bajától, hanem mondjuk magunkban: a csatátér halottjait ugyan föl nem támaszthatom, hanem van körülöttem nagy haldoklás, melybe bele nyulhatok s melyet megakaszthatok. Haldokolnak körülöttünk százezren, kilelkileg s erkölcsileg, ki gazdaságilag, egészségileg. A halál veszedelmével van megrakva a modern élet útja, a bölcsőtől a sirig. S az életveszedelem már ott jelentkezik, hogy sokaknak még bölcső sem jut s a nyomoruság harcterén annyi a gyermek-halott, amennyi Lengyelország csataterén az ember-halott. Mi mindent kell itt tenni, hogy a gyermekhalál ne tizedelje béke idején is a nemzetet! Továbbá mennyi ellensége van az életnek, s itt nem az orosz, a szerbet, a franciát értem, hanem értem a feldult családokat, a rideg otthonokat, a nyomorult lakásviszonyokat, a rossz egészségügyet, a munkanélküliséget, az alkoholt, a bűnt, a rossz vért, a terheltséget, a neveletlenséget! Gondoljunk azokra az ezrekre, kik törvénytelenül születnek: mi

lesz belőlük? Gondoljunk a sok tizezre, kik még nincsenek tíz évesek s már munkába fogatnak! Gondoljunk csak arra a magyar 20—30.000 fiatalokura, kik már a bíróság elé kerülnek. Gondoljunk az alkoholistá családokra, melyeknek 57 gyermeke közül, csak 10 egészséges van! Gondoljunk a rossz lakásokban, örökös kedvtelenségben, búban, szegénységben élő asszonyokra, kiknek nincs egy árva kis örömiük életükben!

Hát mily nagy tere nyílik itt az irgalomnak s a szociális tevékenységnek? Életet menthetünk: a nemzet vesző, pusztuló életét pótolhatjuk: letört életek helyett töredező életeket menthetünk.

Mikor kevés a baj, akkor azt talán csak a nagyon érzékeny lelkek veszik észre: de mikor ennyi s ily nagy bajok vannak, akkor azok már mindnyájunk lelkébe belemarkolnak s rákényszerítenek, hogy erős, bátor szívvel álljunk be a mentési munkába. Tegyen mindenki közülünk valamit az őt környező bajok ellen: vesse el, — ha csak egy arany-magvát az irgalmas, gyakorlati szeretetnek: biztos, hogy az ilyen vetés után aratás készül s akkor majd „örvendezéssel hozzuk kévéinket.”

Amennyi telefonnal.

Érdekes és nem helytelen színezésű egy német folyóiratnak egy cikke a fenti cím alatt. A modern földi találmányainkat és berendezésünket az égiekre alkalmazza s ott — perze képzeletben — ezeket szerepelteti. Ezzel sem az égieket, sem a jámborságot nem sérti, de való igazságot selyemfátyolban mutatja be.

Brrr... szól a telefon fenn. Odalép Gábor főangyal, a Szentírás szavai szerint is többször a kéréseknek közvetítője: „Itt az ég, s ott? — Itt Vilmos, német császár.” — „Jónapot Fölség, mivel szolgálhatok?” — „Kérlek főangyal, terjeszd elő a jó Istennél kérésemet, hogy segítsen, háborum van!” — „Háboru az rossz dolog; kivel?” — „Orosszal, Japánnal, Szerbiával, Monte-

nézett... nézett... Szinte belesemmisült a magasság szemlélésébe. Olyan volt, mint egy lebegő angyal, mint egy csodás Madonna, mikor az esti szellő belekapaszkodott lassan, csendesen rózsaszínű ruhájába. Hajló ráncokat bogozott csokorba, majd lágyan odasímitotta öltönyét testéhez és nesztelen, simán suhant tova, messze, Montsalvat*) felé...

Vonója a hurokra tévedt. Megrezgett a gitár, hevesebben dobogott a szív, a dallam meg szállt, repült és beleveszett az estbe, az éjszakába. Nyomtalanul és visszhang nélkül... Mintha csak nem is szívből szállt volna, mintha csak nem is volna feneketlen, mély az a vágy-tenger, amelyből kiröppent ez a bánatos dallam? Volt, nincs, elröppent, meghalt, mint a legtöbb sóhaj, a legszebb álm...

Levette szemét az égről és sejtelmesen siklott tekintete a tenger fölé... És meglátta a mély tükörben az ég képét, a hold arcát, meg a csillagokét. És az ő arcát is... Pir futott rajta végig, mikor önmagát látta és elkezdett sirni. Nem tudta miért, csak sirt. Könnyek toltak szemére akaratlan és nem tudta őket visszatartani. Hiszen jól esett szívének a sírás, szemének a könny! Talán ugyanis valami fensőbb hatalom küldte

*) Hegy Spanyolországban. Ezen épült a híres Grálpalota, amelyben azt az edényt őrizték a Grálovagok és néhány nő, amelyben a monda szerint Arimathei József az Ur vérért felfogta. A Grálovagok és nők szigorúan tiszta életet éltek.

HÁROM HARCOS.

*Kárpátok büszke bércein
Dermesztő szél sivit,
Három hős levante éli
Utolsó perceit.*

*Fenyőerdő sűrű lombja
Miért oly reszketeg?
Ezernyi hópehely borít
Reá szemfödelet.*

*A német szól: karunk erős
És velünk az Isten,
Nyugodt vagyok, mert nélküle
Nem győzhet senkisé.*

*A lengyel halvány ajkára
Halál sóhaja fagy:
Szegény hazám! szegény hazám!
Leszel-e boldogabb?*

*Harmadiknak megtört szeme
Utolszor felragyog:
Magyar Hazám, szent földedért
Gyönyörrel meghalok!*

MÁRIA.

Legenda.

Irtá: Németh István.

Az „Új Élet” eredeti tárcája.

„Láthatom-e még ma a Grált...?”
(Wagner: Parsifal.)

Gitár volt a kezében. Egyszerű ébenfa-gitár, meg egy rózsafából készült vonó. A vállán rózsaszínű, görög peploszhoz hasonló öltöny ingott, mely finom, hajlékony redőkben omolt le testén. Haja szőke volt és csillogó, ha rátévedt néhány fáradt napsugár. És a szeme... Mély volt, mint a lábainál zúgó tenger és fekete, mint a sugártalan, olasz éjszakák. És nyílt volt és mégis titokzatos. Mosoly ült mindig sejtelmes, gránátalma-piros ajkán.

Ez a mosolygás jelenthetett örömet is, bánatot is. Örömet, melyet kiolthatatlan vágya esetleges teljesülése fölött érzett, bánatot, amely mély és nehéz. Ha e mosolygás a bánat mosolya volt, — óh! — akkor az szent bánat volt, olyan, amely fátyollal takarja a szívet, hogy semmi, de semmi se szökjék ki onnét az estbe, a habok fölé. Minek is tudni másnak a bánat titkos rugóját? Ugyan minek? Ugy sem vigasztal senki, semmi. Csak a vágyunk, a bánatunk tárgya...

Hófehér keze felemelte a vonót. Szeme önkéntelenül a magasba tévedt, a csillagok felé. Jól esett szemének a végtelenben való elmerülés, a titokzatos szemlélődés. Csak

negróval, Franciaországgal, Angolországgal és Belgiummal! — „Ez már sok. És miért! — „Tudod, a szerbek az én jó barátomat, Ferenc Ferdinándot meggyilkolták; az oroszok az én barátaimat, osztrákokat és magyarokat megtámadták s nekem kötelességem volt, pártjukra állani. Ekkor meg nekem jött a francia, angol és japán! — „Jól van, kérésedet teljesítem!“

Brrr... „Itt az ég, ki ott?“ — „Miklós az összes oroszok cárja!“ — „S mi baj?“ — „Háboruba keveredtem.“ — „Tudom már.“ — „Hát ki mondta meg?“ — „A te rokonod, a német császár.“ — „Hát az? igen, azzal van háborum, ő segít az én ellenségeimnek.“ — „De ők az ő barátai.“ — „Semmi közöm hozzá; ő békén maradhatott volna.“ — „Hát mit is akarsz?“ — „Egy kicsit félek, s azért kéretem az Istent, hogy segítsen.“ — „No majd referálok.“ — „Köszönöm.“

Brrr... „Itt az ég, ki van ott?“ — „György, angolország királya és Indiák császára.“ — „Már régen nem hallottam semmit felőletek, mi baj?“ — „Háboru.“ — „Háboru? hány percenttel dolgoztok?“ — „Minden, minden kockára van téve; nagy zavarban vagyok!“ — „Te, azzal a rengeteg hatalommal?“ — „Vilmos, unokatestvérem akar szerencsétlenségbe dönteni. Az egész világgal hadilábon áll.“ — „Azaz Angolországgal!“ — „Igen, velünk is.“ — „És mit kérsz?“ — „Kérjed Istent, áldja meg fegyvereimet.“ — „Dum-dum lövegeidet?“ — „Nem, talán Vilmos már valamit telefonált?“ — „Igen.“ — „Ne higgy neki. Nekem szakszerű fegyvereim vannak s tengeri flottám mindennap kisebb. Kérem az Istent...“ — „Igen, ezt már előzőleg kellett volna megtenned.“ — Brrr...

Brrr... „Itt az ég, s ott ki van?“ — „Péter szerb király.“ — „Sajnálom, nem ismerlek.“ — Brrr... — Az az ember, kinek elődje sorsa lelkiismeretén fekszik, merészkedik ide telefonálni. Az emberek igazán már arcátlanok.

Brrr... „Itt az ég, s ott?“ — „Miklós, Montenegro királya.“ — „Nos, mi baj?“ — „Háborum van.“ — „Már megint! S kivel?“ — „Ausztria-Magyarországgal és Németországgal.“ — „Neked?“ — „Szeretnék egy darabot Boszniából és Dalmáciából.“ — „Minek?“ — „Hogy uralkodhassak.“

a könnyezés eme megváltó perceit, hogy megtisztuljon, fehérré legyen...

Felrezzent. Szellő akadit hajába és lesimította szemére. Olyan volt e pillanatban mint a bünbánó Magdolna, mint egy síró, megdicsőült szűz. Szép és lebilincselő...

Eligazgatta szőke haját és elmélyedt a ködösen borus messzeség szemléletébe... Igen, arra van Montsalvat, arra... Ott van a Grál, a szent Titok, a Minden... A ködösen borus messzeségben... Távol innen... A Végtelenben...

Vállához emelte Gitárját és rácsuszta a vonót. Játszott néhány akkordot, majd éneke nyitotta ajkát:

Szellő, te csacska éji fuvalom,
Vedd a szárnyadra bánatos dalom,
Vidd, hova vágyom, bus üzenetem,
Ahol sebemre hús balzsam terem...
Fáraszt a várás, a vágy elepeszt,
Látatlan terhel sok nehéz kereszt!
Menj, szállj, repülj, suhanj tova,
Hol az éj nem bus, mostoha...
Menj, szállj, repülj! Légy a hirnököm!
Légy a hirnököm!

És az éneke belesimult a szellő lelkébe. Meghatottan csókolta végig karcu termetét s végül a homlokát, lázas, epedő homlokát simogatta meg. Lágyan és barátságosan... Azután halkan elsuhant arra, amerre a küldetése parancsolta... Messze... Montsalvat felé... A szent Grál ezertitku palotájába...

A szép, szőke leány megnyugodott. Lehajtotta fejét és gondolataiba mélyedt. Mintha csak álmodott volna...

— „Hisz te Montenegróban szépen megöregedtél s egészséges maradtál.“ — „Az igaz, de szeretném országomat megnagyobbitani.“ — „S én mit csináljak ez ügyben?“ — „Kérdd Istent, hogy segítsen!“ — „Mihez? a lopáshoz?“ — „Tudod, Isten segíti a gyengéket, de nem a szemteleneket!“ — Brrr...

Brrr... „Itt az ég, ki ott?“ — „Alfonz, spanyol király.“ — „Van szerencsém! Neked is háborud van?“ — „Nem, hanem az én barátomnak, Poincaré elnöknek.“ — „Ugy, azt nem ismerem.“ — „A francia köztársaság elnökének.“ — „Az számunkra nem létezik. Ott az Istent letették.“ — „De ismét vissza akarják helyezni.“ — „Nem szükséges, elvégezzük azt magunk is. Páh...“

Brrr... „Itt az ég, s ott?“ — „Albert, a letiport belgák szegény királya. Mivel a földön nincs igazság, hát az égre apellálok!“ — „Hát majd megvizsgáljuk a dolgot s igazság szerint ítélünk. Addig hozd emlékezedbe elődöd bűneit s belgák elkövetett bűneit Kongóban.“

Brrr... „Itt az ég, s ott?“ — „Ausztria és Magyarország gyermekesége.“ — „És?“ — „Imádkozunk hazánkért és királyunkért.“ — „Legyetek állhatatosak az imában és a jó Isten irgalmas lesz. Páh.“ — „Köszönjük!“

Közli: Veritas.

A püspök a sebesültek közt.

Fetser Antal látogatása a győri Orsolyiták hadikórházában.

Fetser Antal győri megyéspüspök, akit trónfoglalásakor mint a szeretet apostolát fogadta szívébe az egész egyházmegye polgársága, az irgalmasság cselekedetét gyakorolta akkor, mikor szerdán reggel látogatást tett a győri Orsolyita-apácák intézetében ápolat sebesültek között.

A főpásztor 8 órakor szentmisét mondott az apácák templomában, amely után sorra járta a tartalékkórház minden egyes kórtermét. Körutjában titkára, dr. Ragats János, továbbá a kórház orvosai, Szekeres Miksa dr. és Mayer Adolf dr., valamint az ápolónénék kísérték.

Öröm volt nézni a betegek arcán a boldog mosolyt, mikor a főpásztor halkan

betoppant hozzájuk és résztvevő hangon kérdezgette el hogylétüket.

Egy fiatal baka elmondja Kárpátokban esett sebesülése történetét. A püspök megkérdezte:

— De legalább a másvilágra küldött egy-két muszkát!

— Nem tudom, méltóságos uram!

— Váradon láttam olyan esetet, hogy egymás mellé került két sebesült. Egyik orosz volt, a másik magyar. És akkor vették észre, hogy odafönn a harctéren egyik a másikat lötte meg. Az ágyon aztán kibékültek.

Az egyik 44-es somogyi bakát javában kérdezgette a főpásztor:

— Ugy-e, maguk Váradon jöttek keresztül?

Részvétellel fogadta az orvosok jelentését, hogy sok a reumás és fagyott lábú katona.

— Minden melegfürdőt a katonáknak kellene most megnyitni.

Az egyik félig gyógyult katonát kérdi a püspök, mi baja?

— Már csak a lábam fáj kicsit.

— Nem baj az. Már nemsokára jól lesz egészen. Ha nem fájna a lába, nem is tudná, hogy lába van.

Egy huszártól érdeklődik:

— Hát maga?

— Én is beteg voltam.

— Csak volt? Ezt szeretem. Mikor megy vissza?

— Amint egész meggyógyulok — mondta a huszár — azonnal utrakelek.

— Isten vezérelje, jó vitéz!

És így tovább. Minden egyes katonához volt kedves szava a főpásztornak, aki derűt, ünnepies hangulatot vitt a kórszobákba, szeretetével örök emléket vésve a sebesült hősök lelkébe.

Fél tizkor hagyta el a kórházat a megyéspüspök, aki gratulált a két orvosnak, az apácáknak és ápolónőknek a tapasztalt rend, tisztaság és nyugodt munkálkodásért, majd dr. Mayer köszönő szavaira így vált el a kórházról:

— El kellett jönnöm ide, mert úgy érzem, kötelességem a mi derék katonáink betegágyánál megjelennem.

Benn volt a Grál-palotában. Ott volt a szép nők között és szolgálta az urak Urát, a szent Grált. Megittasult a fénytől, a csillogástól, amely a csodát meghaladó edényből áradt. És ez a fény mindenkit meggyógyított... Őt is... Csak az a délceg ifjú, a Grál-lovagok feje volt vigasztalan. Sebére nem volt ir, balzsam, csak egy: az a lándzsa, amely a Golgotán oly isteni hivatást töltött be és amely az ő szívében is átjárta... De az az ellenség birtokában van... Távol innen...

És a szép, szőke lány sajnálta a beteg királyt. Régi sebe begyógyult, mert ime, itt van a szent Grál közelében. De valamiképen az ő szívében is eltöltötte a hősök hősenek, a beteg királynak fejdalma...

A Grál-palotában még sok mindent látott. Titkok tárultak eléje valóság gyanánt és betöltötték egészen lelkét. Gazdagnak érezte magát, mert elnyerte azt a kincset, amire annyira vágyott. Megtalálta a boldogságot, amely a szent Grál látása és szolgálata által szállt a szívébe...

Oh! a szent Grál nagy csoda. Titok annak, aki nincs hivatva szolgálatára, de a legfenségesebb és legigézőbb valóság az Őt szolgálóknak. Minden a szent Grál és a palotája: a mennyország.

...Megrezdültek a levelek az éjben és a habok muzsikálni kezdtek. Sejtelmes zibongás futott végig a természetben. Olyan fájdalmas, halk nyögés féle. Valamiképpen mélyen emberi, vagy talán mélyebb sóhajtság sikoltott át a tájon. Majd szaggatott, tagolt hangok suhantak az éjbe, melyekre nem

volt felelet. Még a szellő is elhallgatott és a habok is figyeltek...

...Hát csak álom volt?... Hol van a szent Grál?... Itt láttam és... hódoltam Előtte... És meggyógyult szívem fájó sebe... Hol van?... Hol a palota?... Az a csodacsilár... a kerekasztal... a vitézek... a nyögő király?... Istenem... álom volt... csupán? Vagy hiu... gyötrő káprázat?... Szent Grál!... Te nagy Titok... Merre vagy?... Miért bujdoskolsz előlem?... Megyek... Fellelek... és áldozom Előted... Én... a szenvedésben megtisztult leány... Megyek... rohanok... Feléd!...

Megragadta gitárját és futni — nem — rohanni kezdett... Valami fájó, fuvalomszerű susogás suhant nyomában.

Hófehér lábnyomai zaját elnyelte az éj. Alakját körülölelte a homály. Beleveszett a messzeségbe...

Suhant, repült. Vitte a bánatát. Szerette volna kidobni a szívéből, messze a tengerbe. Hadd nyelje el a habok; hadd szálljon le a mélybe. Tán talál helyet valamelyik moszat-palotában. Csak a szívében ne bántaná! Lányos, meggyötört szívet ne kinozná!

Kifáradt. Futása lohadt, lélekzete örült lihegessé változott.

Mégsem állt meg. Futott tovább, míg csak vonszolni is tudta a testét. Karcu alakja megrokkant, haja, szép, szőke haja, elkuszálódott. Gitárjába néha belébotlott az éji szellő s hangokat csalt az éjszakába.

...Fölkelt a hajnal. Bibor volt a ruhája, csillogó arany a koszoruja. Olyan volt, mint egy hercegkisasszony, ki először vette

A kutyák a mostani háboruban.

A kutya az embernek az egész világon hűséges kísérője, jó- és balsorsában osztozó-társa, a mostani világháborúból is kiveszi a maga részét, mint azt a különféle harctérből jövő tudósítások mutatják. A „Élet“ képes heti folyóirat nyomán hozunk itt néhány adatot.

Egyik leégett, elpusztult orosz faluban egy kis kutya sompolyog elvonuló csapatunk mellé. Eredeti színe valószínűleg fehér volt, de azt most már nem lehetett megállapítani. A kutya olyan panaszosan nyöszörgött, hogy az egyik katona megsajnálta s egy darab komiszkenyeret dobott oda neki. A kutya ettől a pillanattól kezdve a baka mellé csatlakozott s ugyanolyan lépésben menetelt, mint a katonák. A baka megegyeszer megette a kutyát s most már erőszakkal sem lehetett visszaverni. A kis kutya az ezred kutyája lett s mivel egy orosz faluból származott, elnevezték „Oroszká“-nak. Ha táboroztak, befutotta a többi ezredet is, de mindig visszatért. „Oroszka“ a legnagyobb barátságban azzal a bakával volt, aki először megejtette, de érezte a többivel is, hogy hozzájuk tartozik. Gazdája volt az egész ezred, velük marsolt éjjel-nappal. A katonák játszottak vele, az otthonukra emlékeztette őket.

Pár nap mulva tűzbe kerültek. Lövészárokban voltak, s a puskaropogás megkezdődött. A kis kutya remegni kezdett, azután keservesen vonított. Majd amint a tűz erősebb lett, egyszerre dühös ugatásba fogott. Hirtelen kiugrott a lövészárokból s egyenesen az ellenség felé rohant. Néhány

magára kincseket érő, bizarr fényű ruháját. Észrevelte a bánatát cipelő lányt s megsajnálta. Néhány aranyugarat dobott fejére és gyönyörködött benne. Különösen bánatos arcában, meg a hajában...

Megállt a lány. Nézte a hajnalt. Csodálta szépségét és elbűvölő báját.

És megeredtek a könnyei. Folytak, mint a kristályvizű hegyipatak. Összevegyültek a harmattal, amely ott csillogott lába előtt az ébredő fűszálakon.

Fölvette fáradt fejét és körülnézett. Megihlette a hajnal panorámája. És énekelni kezdett. Bánatosan, szivből, gitárszó mellett. Dalt énekelt a szent Grálról, a hajnalról, meg a bánatáról...

...A parthoz csónak futott. Karcsu, hatyu-nyaku, zöld vitorléval... Ki küldte? Talán kóbor szelek ragadták el ismeretlen partról, talán a szent Grál küldte?!...

A lány elzengte énekét. Meglátta a csónakot és bucsut mondott a hajnalnak. A csónakhoz lépett és beszállott. És mindez oly természetesen tűnt fel. A csónak, a lány, az ének és a hajnal...

Kifeszült a zöld vitorla. Eindult a csónak és vitte a lányt. A bánatával, meg a gitarral együtt. Vitte a messzesége, csodaszép szigetek felé!...

* * *

Eltűnt a lány. Sokáig senki se látta, míg egy tavaszi hajnalon végre megjelent. A csónakban állt, kezében a grárral. Olyan volt a hajnal, mint egyszer... régen, mikor látta a szent Grált a szép, szőke lány. Most is énekelt, most is dalolt a bánat e leánya. Énekelt a szent Grálról, a hajnalról, meg a bánatáról...

És csak kevesen hallották a spanyol partokon. És a kevesek közül is csak egy értette meg. Egy, aki nekem elmesélte régen, holdas éjjelen... álmomban... Elmesélte, mint soha meg nem történt, bájos legendát...

pillanat mulva egy golyó találta. A nagy világháborúnak hű szívé állati hőse volt ő.

Egy német egészségügyi katona így referál: Megérkeztünk hadtestünk főparancsnoksághoz, ahol beosztottak bennünket a kutyákkal együtt. Estefelé elértük a csata-teret. A kutyák, bár ki voltak merülve, izgalomból remegve indultak előre. „Treu“, az egyik kutya rövid idő alatt öt súlyos és két könnyebb sebesültet fedezett fel. Sohasem találtuk volna ezeket a szerencsétleneket a kutyák nélkül. Stalling tanácsos, a kutyák felhasználásának sürgetője állítja, hogy a kutyák a nagy csaták után minden éjszaka ezer sebesültet mentenek meg.

Lövészárkok körül gyakran akadnak kutyák. Így volt ez Sabác ostrománál, Sevarice és Pricinovics között, a szerb és magyar lövészárkok lakói csavargó kutyákkal küldözgették át egymáshoz az üzenetet. A kutyák hűségesen közvetítették a levelezést minden politikai érzék és faji gyűlölet nélkül, annak a lövészárkoknak adva az előnyt, ahonnan csalogatóbb ételszag áradt.

Egy magyar haditudósító meséli a Macsvából küldött levelében. Reggel, amikor végigfutott az utójuk egy-egy elhagyatott szerb községen, a kutyák a kapuk előtt ültek s farkukat a lábuk közé húzva szomoruan nézték őket. Meg se vakkantak. Estefelé már visszakerült az elmenekült lakosság a falvakba. A kihalt házakban, udvarokon újra élet derengett. S mikor az autó ugyanazon az uton visszajött, ahol reggel elhaladt, a kutyák dühösen megugadták őket... Otthon volt már a gazda. A társadalmi rend helyreállt. A kutya ezt megértette.

Harangszó.

*Ha a harang szól, titkon — úgy hiszem,
Hogy valamire gyászos hírt viszen;
Hogy valakinek akkor sirni kell,
Mikor a hirmel vándoruttra kel,
Én azt hiszem.*

*Harang zúgását hogyha hallgatom,
Elfog valami titkos fájdalom:
Talán nekem szól az az üzenet,
Talán nekem hoz gyászüdvözetet,
És sirva hallgatom.*

Tass Huba.

●●● ELVBARATAINKHOZ! Kérjük ●●●
kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytözsdeknél, fodrásznál :: követeljük az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Hirek.

Kitüntetések. Novák Gyula, Yarosch Gyula főhadnagyok, Werner Gyula hadnagy az ellenséggel szemben való vitéségükért, Isakovics Adolf hadnagy pedig kitünő szolgálataiért részesült királyi elismerésben. — Sziesz Iván haditengerészapródnak, Sziesz Károly déli vasuti főellenőr fiának a király az I. oszt. vitéségi érmet adományozta.

Kinevezések. Öfelsége Bancsó Pál dr.-t a 2. honvéd táborigyűző ezred hadnagyát, Czifrák János, Láng Gyula és Raszipovich József 18-as népfelkelő és kőmáli Flandorffer Ignác 20-as hadnagyokat

főhadnagyokká, Raszipovich Pál és Hilfreich Pált hadnagyokká nevezte ki. — Stettner Ödön dr. 18. honvédegyezredbeli segédorvost főorvossá, Böhm Miklóst, a 18./I. hadtápszázalóaljbeli százados-parancsnokot pedig őrnaggyá léptették elő. — Stern Pál drt. Sopronból ezredorvossá nevezték ki.

Előléptetés. Thiering Oszkár, a kolozsvári szakiskola igazgatóját, a soproni ev. lic. tanár fiát Öfelsége a VI. fizetési osztályba léptette elő.

Kirendelések. A m. kir. igazságügy-miniszter Majnik Géza soproni kir. járásbírói betétszerkesztő telekkönyvezetőt a békési, Sági Ármán pécsi kir. járásbírói betétszerkesztő telekkönyvezetőt a győri, Cser Antal nagymartoni kir. járásbírói telekkönyvi betétszerkesztő irnokot önálló működési körrel való egyidejű felruházása mellett az oklándi kir. járásbíróshoz, mint telekkönyvi hatósághoz hivatalból kirendelte.

Hősi halál. Csermák Lajos, a 76. gy.-e. századosa a Kárpátokban folyó kemény csatában elesett.

A kath. konvent ülése. A soproni kath. konvent szerdán délután Krétschy Sándor dr. elnökle alatt tisztviselő-választó és bizottság-alakító közgyűlést tartott. A közgyűlés Páder Rezső prépost és Navratil Nándor dr. főjegyző felszólalásai után egyhangulag elfogadta a végrehajtó-bizottság javaslatát, de kimondotta, a konvent alkalmazottjainak és bizottságainak megválasztása csak ideiglenesnek tekintendő arra az időre, míg a konvent új alapszabályai elkészülnek és akkor esetleg újraalakítandók. Ügyésszé megválasztott Pinezich István dr., pincemesterré: Fridl József, gazdasági felügyelő: Mollay János. A végrehajtó-bizottság tagjai lettek: Baán Endre dr., Barcza-Rötter Béla, Beermann Géza, Blaschek Vilmos, Élő Ferenc, Józsa Menyhért, Kelényi Géza, Kovács Sándor, Lóskay Fidél, Navratil Nándor dr., Páder Rezső, Parzer Ferenc, Pokorny Róbert dr., Schármár János, Schneider Gábor, Schwartz Miklós dr. id., Stengl Antal, Storno Ferenc, Vághy Béla dr., Wallner Ignác dr.

Uj ügyvédek. A soproni ügyvédi kamara a napokban tette közhírré, hogy Pokorny Róbert dr. volt pöstyéni ügyvédet felsőpulyai székhellyel az ügyvédek, Huf József dr. ny. aljárásbíró és Schwarz Jenő dr.-t a Schwarz Sándor dr. soproni ügyvéd irodájában gyakorlaton levő ügyvédjelölteket az ügyvédjelöltek lajstromába fölvette.

Olvasóinkhoz. Lapunk mai számához mellékletként Szendrői József, volt felelős szerkesztőnknek költeményei iránt való előfizetési fölhívást csatoltuk. Olvasóink előtt Szendrői Józsefnek kedves, hangulatos versei ismeretese, ezért költészetéhez nem kell különös kommentárt fűznünk, arra a könyv megjelenése után még ugyis visszatérünk. Ezuttal csupán a szíves pártolásra hívjuk fel közönségünk figyelmét, kérve olvasóinkat, hogy a könyvre, — figyelemmel az abban mélyen szántó, igaz, benső vallásos érzékre és a jótékony célra — előjegyezni szíveskedjenek. Volt szerkesztőnk iránt, ki lapunk alapvető munkálatai körül egy éven át oly tevékeny részt vett, szeretetünket s hálánkat rójjuk le azáltal, hogy ha személyét művének megrendelésével megtiszteljük.

A Hadyn-Mozart-Beethoven-klub tegnap, nagypénteken adta elő a kismartoni vártemplomban előkelő közönség s sok soproni vendég jelenlétében Hadyn-nak „A Megváltó hét utolsó szavát“.

Köszönet. A Soproni Takarékpénztár a kath. ingyeneskönyvtárnak 25 K-t ajándékozott. Az ajándékért hálás köszönetet mond az elnökség.

A sopron-gráci Vasáru-gyár-Részvénytársaság április 17-ikén, délután 2 órakor Sopronban, a soproni gyár irodájában tartja meg XIII. rendes közgyűlését.

A központi választmány a polgármester elnöklete alatt ülést tartott, amelyen az országgyűlési választóknak 1915—16-ra érvényes névjegyzékét mutatták be. A választmány a jegyzékét az alaprajsttommal megegyezőnek találta és elhatározta, hogy a törvényben megszabott helyekre küldessék.

Köszönetnyilvánítás. Ujabban Wallner Ignác ny. főreálisk. igazgató urtól 10 és dr. Gernonay-Kossow Imréné urnőtől 10 K folyt be adomány címén a népkönyha javára, amelyért hálás köszönetet mond az elnökség.

A győri kispapok a harctéren. A győri püspöki papnevelő-intézet gimnazista növendékei közül tizenhatan (hét VIII-ik osztályos, hét VII-ik, kettő VI-ik osztályos) katonai szolgálatra vonulnak be a hadsereghez. Hivatásuk nem fogatkozott meg, de részt kívánnak venni a magyar nemzetnek mostani élet-halálharcában és ezért önkéntesen jelentkeztek tényleges katonai szolgálatra.

A soproni Lawn Tennis-Club március hó 30-án, délután fél 6 órakor tartotta évi rendes közgyűlését. Miután Gallus Jenő, a Club eddigi elnöke e tisztségről lemondott, helyébe elnökül Barcza-Rotter Bélát választotta meg a közgyűlés. Megválasztattak továbbá alelnökül Petit Olga urhölgy, pénztárosul pedig Högyész Pál. Tanácskozás tárgyát képezte a közgyűlésen, hogy a háborus viszonyokra való tekintettel a folyó évben működjk-e az egyesület, vagy ne. Beható tanácskozás után a közgyűlés azt az egyhangu határozatot hozta, hogy mivel a tennis nem szórakoztató időtöltés, hanem testedző sport, a melyre a jelen viszonyok között még sokkal fokozottabb mértékben szükség van mint azelőtti időkben volt, mivel Berlinben, Bécsben, Budapesten s az ország nagyobb városaiban mindenütt fennakadás nélkül folyik a tenniszés s mivel semmi ok nincs arra, hogy a sportművelés abbanhagyásával a közönség kedélyét nyugtalanítsuk, a soproni Tennis-Club az idén is folytatja a működését, a folyó évben két grandot létesít s azon a játékot, mihelyt az idő alkalmas lesz, megkezdi.

Husvétii üdvözlét a Kárpátokból. Hajas Antal vármegyénk szeretett alispánjáról nem feledkeznek meg a tisztviselői sem a harcok tüzeiben, sem az orosz fogságban. A minap küldött husvétii üdvözlét alispánunknak Németh István tb. vármegyei árvaszéki ülnök Oroszországból és most a Kárpátokból Dr. Kurcsy János tb. vármegyei főjegyző ad életjelt magáról abban a reményben, hogy majd csak eljön az a husvét is, amely „békességet hoz a jóakaratu embereknek”. Adja Isten, hogy úgy legyen! Kurcsynak alispánunkhoz intézett két levelezőlapját, — melyek tb. főjegyzőnknek aranyos humoráról tesznek élő tanubizonyoságot és igazolják, hogy az oroszok a Kárpátokban sziklaszilárd szívekbe is ütözköztek, de visszaspakoltatnak — a következőkben közöljük:

„Hétköznapi híradásokkal nem akartam alkalmatlankodni, de most már hiába várok: befagyunk erre felé, mi is, muszkák is, hőstettek is. Ha csak azt nem említem, hogy a „földmunkák”-ban alapos ismereteket sajátítottam el a muszkáktól, talán még alkalom adódik a vármegye javára értékesíteni. Olyan békés állapotok uralkodnak, hogy csaknem főhercegi fővadász lettem, de mégis kértem ő Fenségét, hogy ezt a tisztséget raktározzuk el „civil”

koromra, amikor is referensi minőségemnél fogva kellő súlyt adhatok az orvvadászok iránti véleményemnek. Ha még soká tart, csak gyakornoki, vagy „basa”-i állást vállalhatok otthon, mert a jogot elfeledtem. Dr. Kurcsy.”

„Az atyuska ugyan megneheztel, mert a szt. sinodus naptára szerint az ő földjén még nincs feltámadás, (talán nem is lesz), de remélhetőleg nem kerülök élve muszka kézre (a vármegye már ugyanis képviselve van) s így a hazai szokásokkal élve, bátorosan kívánhatok nyugodalmas, derült meglegedést a husvétii ünnepek alkalmából szeretett alispán urnak és az egész vármegyének. Majd csak eljön az a husvét is, amely „békességet hoz a jóakaratu embereknek”. Most még nagyon áll a bál. A napokban a muszkák arcvonaluk elé felállított táblán közölték Przemysl elesését s ma éjjel megpróbálták nem esnénk-e el mi is, de bevért orral távoztak. Hja! nálunk még nem üres az éléskamra s a szívünk sem dermedt meg a szibériai szélről. Ez ugyan a nyakam köré vág néha-néha egy influenzát, de a betegséget is úgy megszokja az ember, hogy nála nélkül nem is érzi magát egészségesnek. Egyébként megvolnék, csak e helyett a sok fehér szín helyett (állandóan havazik) szeretnék egy kis zöldet látni, bár az életben a „zöldség”-nek nem igen vagyok barátja. Szívöböl a legtöbb jót kívánom. Dr. Kurcsy János.”

VIII. Frigyes, dán király után nevezett Képezde-utcában a napokban helyezték el az új táblákat.

Hogyan kell a postacsomagokat csomagolni? A posta és táviridgizgatóság rendeletet adott ki, amelynek értelmében csak a következő utasítások betartása mellett vesz fel postacsomagokat: 1. Pénzt, ékszert más tárgyakkal egybecsomagolni nem szabad. 2. Csomagolásra faláda, vesszőből font kosár, viaszos vagy tiszta közönséges vászon, kisebb értékű és csekélyebb súlyú tárgyaknál pedig erős csomagoló papir használandó. Vászonn vagy papirburkolattal bíró csomagokat, göb nélküli zsineggel többszörösen és jó szorosán átkötni, a zsineg keresztezési pontjain pedig pecsétviasszal lezárni kell. A pecsételésnél vésett pecsétnyomó használandó. 3. A címzésnél kiváló gond fordítandó a címzett vezetéki- és keresztnévének vagy más megkülönböztető jelzésnek (pl. ifjabb, idősb, özvegy stb.), továbbá a címzett polgári állásának vagy foglalkozásának és lakhelyének pontos kitételére; a Budapestre, Bécsbe és nagyobb vidéki városokba szóló küldemények címiraiban ezenkívül a kerület, utca, házszám, emelet és ajtójelzés stb. kitéendő. A rendeltetési hely tüzetes jelzése (vármegye) s ha ott posta nincs, az utolsó posta pontos és olvasható feljegyzése különösen szükséges. 4. A címet magára a burkolatra kell írni, de ha ez nem lehetséges, úgy a cím fatáblácskára, bőrdarabra vagy erős lemezpapírra irandó, melyet tartósan a csomaghoz kell kötni. A papírlapokra irt címeteket mindig egész terjedelmében kell a burkolatra felragasztani. Felette kívánatos, hogy a feladó nevét és lakását, továbbá a címet összes adatait feltüntető papírlap legyen magában a csomagban is elhelyezve arra az esetre, hogy ha a burkolaton levő címet lelesné, elveszne, vagy pedig olvashatatlanná válnék, a küldemény bizottsági felbontása útján a jelzett papírlap alapján a csomagot mégis kézbesíteni lehessen. Kívánatos továbbá, hogy a feladó saját nevét és lakását a csomagon levő címet felső részén is kitüntesse. 5. A csomagok tartalmát úgy a címeten, mint a szállítólevélen szabatosan és részletesen kell jelezni.

Budapestre és Bécsbe szóló élelmiszereket, illetve a fogyasztási adó alá eső tárgyakat (husnemű, szeszes italok stb.) tartalmazó csomagok címiraiba, nemkülönb az ilyen csomagokhoz tartozó szállítóleveleken a tartalom, minőség és mennyiség szerint kiirandó (pl. szalonna 2 kgr., egy pulyka 3 kgr., 2 liter bor stb.)

Rotschild lord meghalt. Londonból jelentik: Rotschild Nátán lord angol titkos tanácsos szerdán 74 éves korában meghalt. Ő volt az angol Rotschild család feje s a nemzetközi pénzvilágban jelentős szerepet vitt. Huszonegy évig angol parlamenti képviselő volt és 1885-ben az angol király kinevezte az angol felsőház tagjának.

Megfagyott. Kinzl Károly soproni napszámot a városi vízmű közelében fekvő szántóföldek egyikén szerdán megfagyva találták.

A Fertőtavi halászat. Mult számunkban megjelent közleményünk kiegészítéséül közöljük, hogy a halászati felügyelő a város abbéli kérelmét, hogy a kisebb halak halászatok legyenek, teljesíthetőnek nem találta. Csak akkor lehetne szó rendszeres halászatról, ha a Fertő érdekeltsége halászati társulattá alakulna.

Városi teherautó. A megfogyatkozott lóállomány és munkaerő mellett a város fuvarozása is ugyancsak megszorult. Mindössze 10 pár ló van és ezek képtelenek a városi munkák ellátására. Ezzel az ügygel a város pénz- és középítési bizottsága foglalkozott. A bizottságban a bajok leküzdése ellen igen üdvösnek tartják azt a megoldást hogy teherautót szerezzen be a város. A bizottság megbizta a mérnöki hivatalt, hogy teherautókra ajánlatokat szerezzen be.

Rövid leveleket küldjünk Oroszországba. A hivatalos lap közli a kereskedelemügyi miniszter közleményét, melyben fölhívja az érdekelt földadókat, hogy saját érdekében az Oroszországban levő hadifogoly katonáinknak csak rövid leveleket és lehetőleg levelező-lapokat küldjenek, mivel a beérkezett hírek szerint az orosz cenzura-bizottságnak nagy nehézségeket okoz az ott hadifogságban levő katonáinknak szóló levelek nagy száma és hosszú tartalma, mi által a levelezések igen nagy késést szenvednek.

Értesítés. Az érdeklődők becses tudomására hozzuk, hogy a Prohászka Ottokár dr. székesfehérvári püspök urtól a soproni urak részére tartott konferencia-beszédek 50 fillérért lapunk szerkesztőjénél, a vármegyházán megkaphatók.

Szöllőbirtokosok figyelmébe. Mindazon szöllőbirtokosokat, kik a városi gazdasági hivatal útján rézgálicot rendeltek, értesítetnek, hogy rézgálic a miniszteriumtól érkezett sürgöny alapján nem kapható.

Válaszos tudakozódási levelezőlapok. A magyar szent korona országainak Vöröskeresztgyulete által létesített tudósító iroda a háborúban megbetegedett és megsebesült katonák tartózkodási helyéről, betegségük vagy megsebesülésük minőségéről, illetőleg halálukról vagy eltűnésükről a tudakozó közönségnek díjmentesen ad értesítést. A m. kir. posta viszont a maga részéről azzal mozdítja elő a tudósító-iroda célját és könnyíti meg az érdekelt közönség munkáját, hogy egyenesen erre a célra alkalmas válaszos levelező-lapokat bocsátott ki, amely levelező-lapoknak az a része, amelyen „A magyar vöröskereszt tudósító-irodájá” címén a tudakozódás történik, 5 filléres postabélyeggel van ellátva, míg az iroda által adandó válasz számára szánt válaszlapp díjmentes. A közönség tehát, midőn hadbavonult hozzátartozóinak sorsáról felvilágosítást kíván szerezni, legcélszerűbben ezt a levelező-lapot használja, amelyet bármely postahivatalnál, valamint a bélyeg-árusítóknál 5 fillérért kaphatja.

A lisztutalványok kiosztása eddig nagy nehézséggel járt, ezért a városi főszámvevő azt az utasítást tette, hogy az igazolványokat a liszt minőségére vonatkozó kívánság megjelölésével a városi gazdasági hivatalhoz kell küldeni, amire a gazdasági hivatal megküldi az egy heti ellátásra szükséges lisztutalványokat, ha a beküldött igazolványok mellé 6 filléres bélyeggel ellátott címzett borítékot is mellékelnek.

Ezzel az ujtással egyidejűen értesítést is kaptak a kereskedők, hogy lisztet minden utalványt fölmutatóknak kell adni, ha nem is rendes vevője az illető.

A katonák mezőgazdasági szabadságolása. A honvédelmi miniszter 76717/1915. számú rendelete alapján a 14 napig terjedő mezőgazdasági szabadságolás kizárólag a legénység által, kihallgatáson az előljáró parancsnokságnál kérendő. Legénység vagy hozzátartozói által bárhová benyújtott írásbeli kérelmek figyelembe vételét nem fognak és a felsőbb hatósághoz fel nem terjesztendő.

Vetőmagvak átvétele. Felhívjuk mindazokat, akik a város gazdasági hivatalánál vetőmagvakat (buzát, árpát, zabot, lucernát, burgonyát, tengerit) előjegyeztek, utalványaik átvétele végett a gazdasági hivatalban 1915. évi április hó 7-én és 8-án (szerdán és csütörtökön) délelőtt 9—1 óráig jelentkezzenek.

Szerkesztői üzenet. K. Ilonkának, Temesrékás. A győri püspök székfoglalójakor volt ebédén ásványvíz csak egy fajta volt, a „Kristály“ — de csak azért, mert az egyházfő háztartásának vezetője még nem ismeri a kitünő kaboldi „Erdei Forrást“.

Mágnás Elza gyilkosai kegyelmet kaptak. Híre terjedt a törvényszék folyosóján, hogy a király megkegyelmezett Kóbori Rózsának és Nick Gusztávnak és a halálos ítéletet életfogytig tartó fegyházra változtatta át. Mások szerint csak egyik kapott kegyelmet.

Világháború.

Bukovinai csapataink Oroszországban előrehaladnak.

Csernovic március 31. Novoszielica környékén és ettől északra Oroszországban szakadatlanul tart a harc. Csapataink tervszerűen, lépésről-lépésre haladnak előre. Az ellenség minden kísérlete, hogy arcvonalunkat egyik vagy másik ponton visszaszorítsa, esetről-esetre meghiúsul. A foglyok száma naponként szaporodik.

Besszarábiai hóditásunk egy román lap jelentése szerint.

Bukarest, március 31. Burdujeniből táviratozza a Zina című lap tudósítója: Azt az ötezer foglyot, akiket az osztrák-magyar csapatok a múlt héten fogtak el a bojanovoszielicai ütközetekben, Hatnán keresztül Magyarországra szállították. Hatnába, valamint több bukovinai községbe távirat érkezett a csernovici katonai parancsnokságtól, amely jelenti, hogy az osztrák-magyar csapatok március 27-ikén délután átlépték a besszarábiai határt, gyors visszavonulásra kényszerítették az oroszokat és elfoglalták Novoszielicát, Boluseket (?) és Chotint. Harmincöt kilométerre vannak Besszarábia területében.

Tüzérharcok a szerb és montenegrói hartcéren.

Bécs, április 2. Zágrábból jelentik a „Südlavische Korrespondenz“-nek: A szerb-montenegrói határ néhány pontján az utóbbi napokban elvéve rövid tűzérési harcok voltak. A múlt hónap 27-ikén és 28-ikán ütegeink hatásos tűz alá vettek néhány montenegrói állást és egy ellenséges üteget, amely a tüzelést provokálta, hamarosan elhalgattattak az ellenséges osztagok egy részét visszavonulásra kényszerítették. Egy szerb üteget, amely Ada-Kaleh szigetét bombázta és a nyílt városban némi kárt okozott, szemben levő állásaink erős tűz alá vették.

Orosz jelentés Besszarábiai előrenyomulásunkról.

Rotterdam, márc. 31. A március 30-án kiadott orosz hivatalos jelentés többek közt azt az érdekes részletet tartalmazza, hogy az osztrák-magyar hadsereg egy különítménye március hó 23-án Csernovicon túl északra és keletre offenzívába lépett, átlépte az orosz határt és besszarábiai területen Chotin irányában vonul előre. Az orosz jelentés szerint a csapatok már fél uton vannak Chotin felé. Az orosz hadvezetőség megjegyzi, hogy megfelelő intézkedések történtek az osztrák-magyar csapatok további előnyomulásának feltartóztatására.

Uzsoknál ismét visszavertük az orosz támadásokat.

A kárpáti harc vonalon nagy heveséssel folytatódik a harc. Az uszoki fronton az oroszok ujult erővel támadtak, melyet súlyos veszteségeket okozva visszavertünk. Az orosz offenzíva sehol sem járt olyan eredménnyel, mint az ellenség kívánta.

Állatvásár. A soproni marhavásártéren 1915. évi április 1-én felhajtattott:

Drb	Szarvasmarha:	
	Eladási ár kilogrammonként gyengébb min.	jobb min.
— Magyar-fajta ökör	0:00	0:00
54 Tarkaökör, hizott	1:78	1:84
21 Bika	1:70	1:74
158 Kalbásznak való marha	1:20	1:30
45 Fejőstehenek drb-ként	380—	950
87 Borjúk	1:90	2—
Sertés:		
564 Hizott disznó	2:30	2:40
784 Süldő	2—	2:10
738 Hízoló disznó	30—	80—
59 Malacok	5—	14—

Ausztriába 87 darab szarvasmarhát szállítottak el, 5 vevő által.

*Az új negyedév kezdetén kérjük a hátralékos előfizetőinket, hogy hátraléku-
kat kiadóhivatalunk címére (Sopron, Fe-
renc József-tér) beküldeni szíveskedjenek.*

Az „Új Élet“ előfizetési ára:

Negyed évre K 2—
Fél évre K 4—
Egész évre K 8—
Egy óra 70 fillér. Egyes szám ára 8 fillér.

PIRI DÁNIEL

Telefon 313. KUMMERT L. UTÓDA Telefon 313.

TEMPLOM-UTCA 3. SOPRON SZÉCHENYITÉR 17.

Képeslevelező-lapok dús választéka.

Soproni levelező-lap kiadása és raktára.

Levélpapírok, levelező-lap- és bélyeg-albumok, emlékkönyvek, mindennemű író- és rajzszerkek nagy választéka.

BECK KÁROLY

épület- és műlakatos, szabadalm. ablakszellőztető-készülék és önműködő zajnélküli ajtócsukó-készítő

BUDAPEST VIII., József-utca 14

Mértékvetel végett szíveskedjék hozzám fordulni.

Ablakszellőztetők ára:

Legnagyobb, legnehezebb és díszes 25 K
Rendes ablakok iskolák, intézetek, magánlakásokhoz 13 K
Könnyebb, szimpla ablakokhoz 9 K
Klozetablak 7-60 K

Ablakszellőztető készülékeimet a következő nevezetesebb helyeken használják: Nemzeti Kaszinó, Kereskedelmi minisztérium, ref. főgimnázium, m. kir. Ludovica, a Kispesti áll. elemi iskolákban; több kórházban, iskolában és vidéken is kitűnőnek bizonyultak. :: :: ::

Szabadalmi szám 16.794.
Költségvetések ingyen 15.000 drb már használatban

Horváth József

hatós. enged. közvetítő-, cseléd-szerző-intézet és pincérügynök.

Sopron. Uj-utca 6. sz. Telefon 222.

Közvetítetek eladást és vevést, házakat, birtokokat, vendéglőket, löwereket, kerteket, lakásokat és mindennemű személyzetet. — Tartok egyszersmind egy lakáshirdetőt kiadó lakásokra.

FIGYELEM!

Lapunk nyomdája mélt. és főt. Fetser Antal győri megyés püspök úr arcképmásáról, finom műnyomó-papíron szép kivitelű reprodukciókat készített: 35/50 cm. külkerettel. Érdeklődőknek 50 f. ellenében (portóval 70 f.) készséggel megküldi: PIRI és SZÉKELY cég Sopron, Ferenc József-tér 5.

Savanyúkút

(Sopronmegye)

Klimatikus gyógyhely kiterjedt ős fenyőerdők által övezve. Neuheim-kurák: saját szénsavdus és lithiomas forrásból. Különleges intézet anyagcsere-betegségek, köszvény, hólyag-, vese-, ideg- és szivbetegék részére az összes étrendi gyógymódokra hízó és soványító kurák. Heverő csarnokok a szabadban. Nagyszabású nap- és légfürdők. Sanatorium, vasútállomás, telefon, több orvos, gyógyszertár, szállodák és vendéglők, s mintegy 300 villa kiadó.

Prospektus s egyéb felvilágosítással a fürdőbizottság szolgál. Megjegyeztetik, hogy a m. kir. honvéd lábbadozóosztag április elején elhelyeztetik innen.

A hadsereg, honvédség, Landwehr, ugy a német és török hadsereg tényleges tagjai fürdő-, gyógy- és zenedij alól fel vannak mentve.

40% gáz-megtakarítás!

Egy igen könnyen kezelhető, új, szab. készülékkel a legjobb fény és 40% gázmegtakarítás érhető el és nagy előnye, hogy Invertgőzhöz és mindenféle gázlámpára alkalmas.

Darabja szereléssel 3 kor.
25 drb. lángnál 10% engedmény.

Szállítja a „Berlini Világítási Részvénytárs.
Magyarország és a Balkán-államok főraktára:

DRESDNER NÁNDOR
Budapest, VI. Eötvös-utca 25a szám.

Ha önnek nyomtatványra, üzleti könyvre vagy könyvkötő-munkára van szüksége: forduljon teljes bizalommal

PIRI ÉS SZÉKELY

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSNET ÉS VONALZÓ-INTÉZET

céghez, ahol jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett a legmesszebbmenő igényeket is kielégítik

Különösen felhívják a lelkészi hivatalok, pénzintézetek, szövetkezetek és vállalatok figyelmét üzleti könyveikre, amelyek használat alkalmával teljesen kifeküsznek, úgy hogy az irás bennük a legkényelmesebben eszközölhető. Mindennemű könyvkötő-munkák a legcsinosabb kivitelben készíttetnek.

Sopron, Ferenc József-tér 3. (a városház mellett.)

T Piri és Székely-cég a had-baszallattal való levezés-re szép és rendkívül diszkrét kivitelű I. Ferenc József és Vilmos császár arany dombornyomású arcképével ellátott miniatűr, 9×12 cm. nagyságú

Áboriposta

borítékot és levélpapírost hozott forgalomba. Ára levélpapírral együtt 5 fillér, 100 drb. papirkazettában 5 kor. (Vidékre portómentes küldés.)

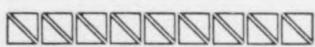
Kapható: Piri és Székely-cégnél Sopronban, Háromház-tér 3. — Máhr Árpád cs. és kir. udv. könyvkeresk., Monsberger Gottfried papírkeresk. Várkerület — és az összes dohánytőzsdékben.

Rohonczi J. BUDAPEST

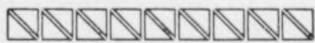
VI., SZIV-UTCA 4. SZ.

Parcellázó és ingatlan értékesítő vállalat.

Birtokok parcellázását saját költségeimmel fedezem, úgyszintén azok elcserélését, esetleg eladását csekély díj ellenében pontosan és lelkiismeretesen eszközölöm.

Aki házát, birtokát eladni vagy elcserélni óhajtja, forduljon hozzám.

Minden tudakozásra irodám készséggel és díjtalanul megadja a kellő felvilágosítást

TÖPFL ANTAL

diszlettfestő és mázoló

Szélmalom-utca 6. **SOPRON.** Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkálatokat, mint templomfestéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészi kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

Alapított 1835.

Alapított 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szöszékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sírkövekben.** — Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkbán.

Hirdetések e lapban sikerrel járnak!

Habermann Gyula

díszmű-, norinbergi és játékarúkereskedő

Sopron, Várkerület 81. sz.

Telefon-szám 371.

Ajánlja

nagy raktárát díszmű, norinbergi- és játékarúkbán.

Olcso árak!

Figyelmes kiszolgálás!

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbízások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Felek részére nyitva d. e. fél 9-től 12-ig, délután 3-tól 5-ig.

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás. Safekasszák bérbeadása.

Előfizetési felhívás!

A fergegként zúgó világháború, amint megremegtette a föld gömbjét, rezgésbe hozta költészetem kis virágbokrát is. A lapokban már megjelent s napvilágot még nem látott verseimet, mint leomlott szirmokat, most összegyűjtve kiadni szándékozom.

Verseimet az alkalmak szülték. Amennyire gyöngé tehetőségem engedte, beléjük leheltem egész lelkemet. Akik költészetemet ismerik, tudják, hogy azt *vallásos érzés lengi át*.

Igaz, hogy könyvekre bár a mai nehéz megélhetési viszonyok mellett költekezni alig lehet, mégis azokat, — akik ily irányú hazafias, vallásos költeményekben gyönyörködni óhajtanak, figyelemmel arra, hogy a jövedelem egyrészét a katonák árváinak fölsegélyezésére fordítva, *a jótékonyság oltárára helyezem* —, tisztelettel kérem, hogy vállalkozásomban engem nagylelkűen támogatni kegyeskedjenek.

Ez az újabb művem több részből állana, melyek közül kiemelem a következőket: 1. *Csataképek*. 2. *Istenhez fiamért*. 3. *Képek a szentek életéből*.

Könyvembe 150-nél több költeményt foglalnék. Megjelenését a legközelebbi időkre tervezem.

Minden gyűjtőnek 10 aláírás után tiszteletpéldánnyal szolgállok. Kérem az aláírókat, hogy az íveket *folyó évi április hó végéig* címemre (Sopron, Brenner-út 11.) visszajuttatni méltóztassanak.

A könyv ára: 2 korona.

Előfizetés iránt való kérelmem megújításával vagyok

Sopron, 1915. április hó 3-án

hazafias üdvözlettel

Szendrői József.

